

“मीठे बच्चे- तिमी आत्माहरूको आ-आफ्नो रथ छ, म हुँ निराकार, मलाई पनि कल्पमा एकै पटकमात्र रथ चाहिन्छ। म ब्रह्माको अनुभवी वृद्ध रथ उधारो लिन्छु।”

प्रश्न:- कुन निश्चयको आधारमा शरीरको भान भुल्न अति सहज हुन्छ?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरूले निश्चयले भन्यौ- बाबा, म हजुरको बनें, बाबाको बन्नुको मतलब नै हो शरीरको भान भुल्नु। जसरी शिवबाबा यस रथमा आउनु हुन्छ र जानु हुन्छ, त्यस्तै तिमी बच्चाहरू पनि यस रथमा आउने-जाने अभ्यास गर। अशरीरी बन्ने अभ्यास गर। यसमा मुस्किल अनुभव हुनु हुँदैन। आफूलाई निराकारी आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर।

गीत:- ओम् नमो शिवाय...

ओम् शान्ति। शिवबाबा बच्चाहरूलाई यस ब्रह्माको रथद्वारा सम्झाउनु हुन्छ किनकि बाबा बच्चाहरू सँग नै सोध्नुहुन्छ- मेरो आफ्नो रथ त छैन। मलाई रथ त अवश्य चाहिन्छ। जसरी तिमी हरेक आत्माहरूको आ-आफ्नो रथ छ नि। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पनि सूक्ष्म शरीर छ, नि। लक्ष्मी-नारायण आदि सबै आत्माहरूलाई शरीररूपी रथ अवश्य छ, जसलाई अश्व भनिन्छ। हुन त मनुष्य नै हुन् नि। मनुष्यहरूको नै कुरा सम्झाइन्छ, जनावरहरूको कुरा जनावरले जानोस्। यहाँ त मनुष्य सृष्टि छ त्यसैले बाबा पनि मनुष्यहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्यमा पनि जुन आत्मा छ, उसलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। डायरेक्ट सोध्नुहुन्छ- तिमी हरेकलाई आ-आफ्नो शरीर छ, नि। हरेक आत्माले शरीर लिन्छ र छोड्छ। मनुष्यहरूले त भनिदिन्छन्- आत्माले ८४ लाख जन्म लिन्छ। यो भूल हो जबकि तिमी ८४ जन्म लिएर नै एकदम थकित भएका छौ, कति दिक्क भएका छौ भने ८४ लाख जन्मको त कुरै छैन। यो हो मनुष्यहरूको गफ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी आत्माहरूको पनि आ-आफ्नो रथ छ। मलाई पनि त रथ चाहियो नि। म तिम्रो बेहदको पिता हुँ। गाउँछन् पनि पतित-पावन, ज्ञानका सागर... तिमी अरू कसैलाई पतित-पावन भन्दैनौ। लक्ष्मी-नारायण आदिलाई पनि भन्दैनौ। पतित सृष्टिलाई पावन बनाउनेवाला अर्थात् पावन सृष्टि स्वर्गको रचयिता, परमपिता परमात्मा बाहेक अरू कोही हुन सक्दैन। सुप्रिम फादर उहाँ नै हुनु हुन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ, तिमीहरू नम्बरवार पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बनिरहेका छौ। बाहिरका मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मलाई पनि रथ त चाहिन्छ नि। म पतित-पावनलाई अवश्य पतित दुनियाँमा नै आउनु पर्छ नि। प्लेगको बिमारी भयो भने डाक्टरलाई प्लेगको रोगीहरूको पासमा आउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ-तिमीहरूमा ५ विकारहरूको बिमारी आधाकल्पको हो। मनुष्यहरू त दुःख दिनेवाला हुन्। यी ५ विकारहरूले तिमी एकदमै पतित बनेका छौ। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मलाई पतित दुनियाँमा नै आउनु पर्छ। पतितलाई नै भ्रष्टाचारी भनिन्छ, पावनलाई श्रेष्ठाचारी भनिन्छ। वास्तवमा तिम्रो भारतवर्ष पावन श्रेष्ठाचारी थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। जसको नै महिमा गाउँछौ- सर्वगुण सम्पन्न... त्यहाँ सबै सुखी थिए। यो त हिजो मात्रैको कुरा हो। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- म आऊँ त कसरी आऊँ, कसको शरीरमा आऊँ? पहिला त मलाई प्रजापिता चाहिन्छ। सूक्ष्मवतन वासीलाई यहाँ कसरी ल्याउने? उनी त फरिश्ता हुन् नि। उनलाई पतित

२०७५ कार्तिक १४ बुधबार ३१-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
दुनियाँमा लिएर आऊँ— यो त दोष हुन जान्छ। भन्नेछन् मैले के अपराध गरें? बाबा बडो रमणिक कुरा
सम्झाउनु हुन्छ। बुझ्नेछ उसैले जो बाबाको बनेको छ। घरी-घरी बाबालाई याद गरिरहन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै तब जब धर्तीमा पाप बढ्दछ। कलियुगमा मानिसहरू कति पाप गर्छन्।
त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! भन म आऊँ भने कुन तनमा आऊँ? मलाई चाहिन्छ पनि
अवश्य वृद्ध अनुभवी रथ। यो जुन मैले रथ लिएको छु, वास्तवमा यिनले धेरै गुरु बनाएका थिए। शास्त्र
आदि पढेका छन्। यो पनि लेखिएको छ हैन— धेरै पढेका थिए। अर्जुनको कुरा होइन। मलाई अर्जुन वा
कृष्णको रथ कहाँ चाहिन्छ र? मलाई त चाहिन्छ ब्रह्माको रथ, उनलाई नै प्रजापिता भनिन्छ। कृष्णलाई
त प्रजापिता भनिदैन। बाबालाई त ब्रह्माको नै रथ चाहिन्छ जसद्वारा ब्राह्मणहरूको प्रजा रच्नुहुन्छ।
ब्राह्मणहरूको हो सर्वोत्तम कुल। विराट् रूप देखाउँछन् नि। देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बाँकी ब्राह्मण कहाँ
गए? यो कसैलाई पनि थाहा छैन। उच्च भन्दा उच्च छ ब्राह्मणहरूको शिखा। शिखा होस् तब नै
सम्झिइन्छ— यो ब्राह्मण हो। सच्चा-सच्चा शिखा त तिम्रो छ। तिमी राजऋषि हौ, ठूलो शिखावाला।
ऋषि उनलाई भनिन्छ जो पवित्र रहन्छन्। तिमी हौ राजयोगी, राजऋषि। राजाईको लागि तपस्या
गरिरहेका छौ। उनीहरू मुक्तिको लागि हठयोगको तपस्या गर्छन्, तिमी जीवन मुक्ति, राजाईको लागि
राजयोगको तपस्या गरिरहेका छौ। तिम्रो नाम नै छ शिवशक्ति। शिवबाबा तिमीलाई पुनर्जन्म दिनु हुन्छ।
त्यसैले तिमी फेरि जन्म लिन्छौ। जन्म लिएका थियौ नि हैन? कसै-कसैले जन्म त लिएका छन् तर
सम्झिदैनन्— हामी शिवबाबाको बनेका छौं, उहाँको पासमा जन्म लिएका छौं। यदि यस्तो सम्झिए भने
शरीरको भान पुरै निस्कनु पर्छ। जसरी शिवबाबा निराकार यस रथमा हुनु हुन्छ, तिमी पनि आफूलाई
निराकार आत्मा सम्झ। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, मलाई याद गर। अब फर्केर घर जानु छ। तिमी त पहिला
अशरीरी थियौ फेरि देवी वा देवताको शरीर लियौ, फेरि क्षत्रिय शरीर, फेरि वैश्य शरीर, फेरि शूद्र शरीर
लियौ। अब फेरि तिमी अशरीरी बन। तिमीले म निराकारलाई नै भन्दछौ— बाबा, अहिले हामी हजुरको
बनेका छौं, हामीलाई फर्केर जानु छ। देहलाई त लैजानु छैन। हे आत्माहरू, अब म बाबालाई र स्वीट
होम लाई याद गर। मनुष्यहरू जब वेलायतबाट फर्किन्छन् भने भन्छन्— जाऔं, आफ्नो स्वीट होममा
जाऊँ। जहाँ जन्म लिएका थियौ त्यहाँ फर्कौं। मानिस मरे भने जहाँ जन्म लिएका थिए उनलाई त्यहीं
लैजान्छन्। सम्झन्छन्— आफ्नो देशको माटोले बनेको हो भने त्यसलाई त्यही देशको माटोमा नै छोडौं।

बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो जन्म पनि भारतमा हुन्छ। शिवजयन्ती पनि मनाउँछौ। मेरो नाम त धेरै राखिदिएका
छन्। भन्दछन्— हर-हर महादेव, सबैको दुःख काट्नेवाला, त्यो म नै हुँ, शंकर होइनन्। ब्रह्मा सेवामा
हाजिर छन्। र फेरि जसले स्थापना गर्छन् उनीहरूले नै विष्णुको दुई रूपबाट पालना गर्नेछन्। मलाई
प्रजापिता ब्रह्मा अवश्य चाहिन्छ। आदि देवको मन्दिर पनि अवश्य छ। आदि देव कसका बच्चा हुन्?
कसैले बताओस्। यस देलवाडा मन्दिरका जो ट्रस्टीहरू छन् उनीहरूलाई पनि यो थाहा छैन— आदि देव
को हुन्? उनका पिता को थिए? आदि देव प्रजापिता ब्रह्मा हुन्, उनका पिता हुनु हुन्छ शिव। अब जसको
मन्दिर हो उहाँकै कर्तव्य जानेका छैनन्, तर बनेका छन् ट्रस्टी। जगतपिता, जगत् अम्बाको यो यादगार
मन्दिर हो। यस आदि देव ब्रह्माको रथमा बाबाले बसेर ज्ञान सुनाउनु भएको छ। कोठामा सबै बच्चाहरू

२०७५ कार्तिक १४ बुधवार ३१-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 बसेका छन्। सबैको मन्दिर त बनाउँदैनन्। मुख्य हो १०८ को माला, त्यसैले १०८ कोठाहरू
 बनाइदिएका छन्। १०८ को नै पूजा हुन्छ। मुख्य हुनु हुन्छ शिवबाबा फेरि ब्रह्मा-सरस्वती युगल। उहाँ
 शिवबाबा हुनु हुन्छ, फूल। उहाँलाई आफ्नो शरीर छैन। ब्रह्मा-सरस्वतीलाई आफ्नो शरीर छ। माला
 शरीरधारीहरूको बनेको छ। सबै मालालाई पुज्दछन्। पुजेर पूरा गर्छन् फेरि शिवबाबालाई नमस्कार
 गर्छन्, शिर झुकाउँछन् किनकि उहाँले यिनीहरू सबैलाई पतितबाट पावन बनाउनु भएको थियो त्यसैले
 पुजिन्छ। माला हातमा लिई बसेर राम-राम भन्दछन्। परमपिता परमात्माको नामको बारेमा कसैलाई
 थाहा छैन। शिवबाबा हुनु हुन्छ, मुख्य फेरि प्रजापिता ब्रह्मा र सरस्वती पनि मुख्य हुन्। बाँकी
 ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू जो-जो पुरुषार्थ गर्दै रहन्छन् उनीहरूको नाम हुन्छ। पछि गएर तिमीले सबै देख्दै
 जानेछौ। जब अन्तिम समय हुन्छ, तब तिमी यहाँ आएर रहनेछौ। जो पक्का योगी छ, उही रहन सक्नेछ।
 भोगी त थोरै आवाज सुन्ने बित्तिकै खत्तम हुन्छन्। कसैको अपरेशन देख्नाले पनि मनुष्य बेहोश हुन्छन्।
 अहिले पार्टीसनमा (भारत पाकिस्तान विभाजनमा) कति मनुष्य मरे। उनीहरू त गफ माउँदै गर्छन्— हामीले
 विना कुनै लडाइँ राज्य लियौं। तर मरे यति धेरै, कुरै नगर। यो हो नै झुठी माया... अहिले सच्चा बाबा
 बसेर तिमीलाई सत्य सुनाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई रथ त अवश्य चाहिन्छ। म साजन ठूलो छु
 भने सजनी पनि ठूलै चाहिन्छ। सरस्वती हुन् ब्रह्मा मुख वंशावली। उनी कुनै ब्रह्माको युगल होइनन्,
 ब्रह्माकी छोरी हुन्। उनलाई फेरि जगत् अम्बा किन भन्छन्? किनकि यिनी पुरुष (मेल) हुन् नि, त्यसैले
 माताहरूलाई सम्हाल्नको लागि उनलाई राखिएको हो। ब्रह्मा मुख वंशावली सरस्वती भनेपछि ब्रह्माकी
 छोरी भइन्। मम्मा त जवान छिन्, ब्रह्मा त बुढा छन्। सरस्वती जवान, ब्रह्माकी स्त्री सुहाउँदैन पनि। हाफ
 पार्टनर कहलाउन सक्दैनन्। अहिले तिमीले बुझेका छौ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई यस ब्रह्माको
 शरीर लोन लिनु पर्छ। उधारोमा त धेरैले लिन्छन्। ब्राह्मणलाई खुवाउँछन् भने त्यो आत्मा आएर
 ब्राह्मणको शरीरको आधार लिन्छ। आत्मा त्यो शरीर छोडेर कहाँ आउँछ र? आउँदैन, यो त
 बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— ड्रामामा साक्षात्कारको रीति-रिवाज पहिला पहिलाबाटै निश्चित छ। यहाँ
 पनि बोलाउँछन्। यस्तो होइन— आत्मा शरीर छोडेर आउँछ। होइन, यो ड्रामामा निश्चित छ। बाबाको
 लागि त यो रथ नन्दीगण छ। नत्र शिवको मन्दिरमा साँढे किन देखाउँछन्? सूक्ष्म वतनमा शंकरको
 पासमा साँढे कहाँबाट आयो? त्यहाँ त छन् नै ब्रह्मा, विष्णु, शंकर र उनलाई युगल देखाउँछन्। प्रवृत्ति
 मार्ग देखाउँछन्। बाँकी त्यहाँ जनावर कहाँबाट आयो? मनुष्यहरूको बुद्धिले केही पनि काम गर्दैन, जे
 आउँछ त्यही भन्दै गर्छन्। जसले वेस्ट अफ टाइम, वेस्ट अफ इनर्जी हुन्छ।

तिमीले भन्दछौ हामी नै त्यो पावन देवता थियौं फेरि पुनर्जन्म लिंदा-लिंदै हामी पतित पुजारी बनेका हौं।
 आफू नै पूज्य, आफू नै पुजारी। पूज्य र पुजारी भगवान् बन्नुहुन्। उहाँलाई ८४ जन्म कहाँ लिनु पर्छ र।
 मायाले मनुष्यलाई एकदमै पत्थरबुद्धि बनाइदिन्छ। हम सोको अर्थ यो होइन— हामी आत्मा नै परमात्मा
 हौं, होइन। हामी नै ब्राह्मण, हामी नै देवता बन्नेछौं। पुनर्जन्म लिंदै आउनेछौं। कति राम्रो ज्ञान छ। बाबा
 भन्नुहुन्छ— मैले जसमा प्रवेश गरेको छु, यिनले धेरै गुरु बनाए, शास्त्र पढे, जन्म पनि पुरै ८४ लिएका
 छन्। यिनले जान्दैनन्, म तिमीलाई यिनलाई सहित बताउँछु। ब्रह्मालाई पनि बताउँछु। सदैव सवारी पनि

२०७५ कार्तिक १४ बुधवार ३१-१०-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 त गर्न सक्दिनँ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मणहरूलाई बताउँछु। मलाई रथ पनि चाहिन्छ नि नि। तिमी
 बच्चाहरूले याद गर्छौ र म आउँछु। मलाई त सेवा गर्नु छ त्यसैले श्री श्री शिवको मतले सृष्टि पावन
 बन्छ। नर्कवासीहरूलाई श्री श्रीको टाइटल दिनु गलत हो। पहिले श्री नाम थिएन। अहिले त सबैलाई श्री
 अर्थात् श्रेष्ठ बनाइदिएका छन्। श्री श्री त हुनु हुन्छ शिवबाबा। फेरि सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा, विष्णु, शंकर
 फेरि श्री लक्ष्मी-नारायण। यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो। ज्ञान धेरै मजाको छ। तर कोही-कोही पढ्दा-पढ्दै रफू-
 चक्कर हुन जान्छन्। मायाले हात छुटाइदिन्छ। पसल पनि नम्बरवार छन्। ठूला पसलमा अवश्य राम्रो
 सेल्समेन हुन्छन्। साना-सानामा कम हुन्छन्। त्यसैले ठूलो पसलमा जानु पर्छ जहाँ महारथी हुन्छन्।
 माताहरू सँग त धेरै समय हुन्छ। पुरुषहरूले धन्दा आदि गर्नुछ त्यसैले बिजी रहन्छन्। माताहरू त फ्रि
 छन्। खाना पकायो, पुग्यो। उनीहरूले फेरि तिमीमाथि बन्धन लगाउँछन्। सुन्छन् ब्रह्माकुमारीहरूको
 पासमा जानाले विष बन्द हुन्छ, त्यसैले रोक्छन्।

शिवबाबा यस्तो चिप्लिने चीज जस्तो हुनु हुन्छ जो घरी-घरी बिर्सिइन्छ। बाबा एकदम सहज मार्ग
 बताउनु हुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्थे तिमी पाप पनि कट्छ र मेरो पासमा पनि आउँछौ। याद गरेनौ भन्ने
 पाप पनि कट्दै नर साथमा पनि लैजान्छ। फेरि सजाय खानु पर्छ। भक्तिमार्गमा मोही पिउँदै आयौ। नौनी त
 तिमीले सत्ययुग-त्रेतामा खाएर पूरा गरिदियौ। बाँकी पछाडि मोही रहन जान्छ। मोही पनि पहिला राम्रो
 मिल्छ फेरि पानी मिल्छ। सत्ययुग-त्रेतामा दूध घिउको नदी बग्छ। अहिले त घिउ कति महँगो भएको छ।
 अच्छा—

माता-पिता बापदादाको मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) राजर्षि बनेर तपस्या गर्नु छ। पूजनीय मालामा आउनको लागि बाबाले समान सेवा गर्नु
 छ। पक्का योगी बन्नु छ।
- २) ज्ञान धेरै आनन्दको छ, त्यसैले रमणिकता सँग पढ्नु छ, अलमलिनु छैन।

वरदानः— वरदानको दिव्य पालनाद्वारा सहज र श्रेष्ठ जीवनको अनुभव गर्ने सदा भाग्यवान् भव

बापदादा संगमयुगमा सबै बच्चाहरूलाई तीन सम्बन्धहरूबाट पालना गर्नुहुन्छ। बाबाको
 सम्बन्धबाट वर्साको स्मृतिद्वारा पालना, शिक्षकको सम्बन्धबाट पढाइको पालना र
 सतगुरुको सम्बन्धबाट वरदानको अनुभूतिको पालना... एकै समयमा सबैलाई मिलिरहेको
 छ। यही दिव्य पालनाद्वारा सहज र श्रेष्ठ जीवनको अनुभव गर्ने गर। मेहनत र मुश्किल शब्द
 पनि समाप्त होस् अनि मात्र भनिन्छ भाग्यवान्।

स्लोगनः— बाबाको साथ-साथै सबै आत्माहरूको स्नेही बन्नु नै वास्तविक सद्भावना हो।